

Tunyi Tünde, A Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara pszichiátriai tagozatának elnöke - aki a Magyar Ápolási Egyesület alelnöke is-szerint a pszichiátriai betegek megbélyegzik a pszichiátriai ellátórendszert. Az újságíró kérdésére, hogy "Nincsenek bántalmazások?" azt feleli: "egyáltalán nincsenek". A nagyszerű szakember a márciusi Közösségi Pszichiátriai és Addiktológiai Konferencia egyik fontos résztvevője lesz... :

Magyar Narancs: Mit tud a kiskunhalasi esetről?

Tunyi Tünde: Hogy van-e "ügy", azt én nem tudom, majd eldönti az ügyészség meg a felügyeleti szerv, de a "megbélyegzés" egyértelmű.

MN: Mire gondol?

TT: A pszichiátriai ellátással és az ott dolgozókkal kapcsolatos előítéletes közvélekedésre. Ráadásul az a kép, amit a média sugall, az ilyen esetek kapcsán tovább erősíti ezt a képzetet. Én tudomásul veszem, hogy ezt lehet eladni, hogy ebből lesz hír, de higgye el, nagyon ritka, hogy a postás harapja meg a kutyát - és egyáltalán nem jó érzés, hogy a szakma kizárólag ilyen botrányok miatt kerül a nyilvánosság elé.

MN: Nincsenek bántalmazások?

TT: Egyáltalán nincsenek. Aki nem érti meg, hogy az ápoltak beteg emberek, akik segítségre szorulnak, annak inkább előbb, mint utóbb el kell mennie a szakmából, hiszen nemcsak a betegekre, de a kollégákra is veszélyt jelent. De a stigmatizációval szorosan összefügg, hogy a fejekben tovább él a pszichiátria sötét középkorának képzete kikötéssel, elektrosokkal, brutális ápolókkal. A valóságban szerencsére több fórum is felügyeli a betegek jogainak érvényesülését. Minden intézményben van betegjogi képviselő; az Egészségbiztosítási Felügyeletnek minden bejelentést ki kell vizsgálnia, még a legabszurdabbakat is. Számtalan civil szervezet "lát rá" az ellátórendszerre - és egyébként is ma, az internet korszakában nagyon nehéz lenne bármit titokban tartani. Ha valahol mégis előfordul ilyesmi, és nincs azonnali következmény, akkor az "rendszerhiba", vagyis több felelőse is van, hiszen az intézményen belül biztosan nem maradhat titokban az ilyen magatartás.

MN: Az ápolók milyen gyakran vannak kitéve az agresszív betegek "támadásainak"?

TT: Bár minden esetet dokumentálni kell, pontos statisztika erről nincs. Én utoljára 2006-ban készítettem egy országos felmérést, amiből az derült ki, hogy az ápolók több mint 60 százaléka már szenvedett el valamilyen bántalmazást - és ebben nincs benne a verbális agresszió; ennél amúgy is nagyon magas az ingerküszöbünk. A meglevő adatok alapján tavaly is százas nagyságrendű lehetett az esetek száma. Az viszont tény, hogy a pszichiátriai ápolók betegállományban eltöltött idejének 40 százalékát lehet valamilyen erőszakos cselekményre visszavezetni. Persze kevés olyan kirívó eset van, mint a miskolci, amikor tavaly októberben egy beteg felvétel közben több késszúrással életveszélyesen megsebesített egy 33 éves ápolót.

2010. február 25.